

Een kostbare samenkomst

L. Porret-Bolens

Lukas 22:7-20

Het was het laatste Pascha, dat de Heer Jezus vierde met zijn discipelen. Zoals we vernemen, wenste onze geliefde Heiland heel sterk met hen te zijn op dat ogenblik. Toen stelde Hij voor Zijn verlost, de gedachtenis aan Zijn dood, in. Wij hebben het voorrecht dat te bezitten gedurende Zijn afwezigheid.

Laten we deze teksten te zien vanuit een bijzonder standpunt. Wij zullen het zien als een verklaring van het samenzijn, dat de Heer ons geeft rondom Hem en Zijn tafel in de tegenwoordige tijd. Laten we de vier volgende punten bekijken:

1. De plaats van samenkomen.
2. Het ogenblik, waarop het plaats had.
3. De personen, die er zich bevinden.
4. Het voorwerp, waarmee men zich daar bezighoudt.

Het ogenblik om het Pascha te vieren was aangebroken en de Heer zendt Petrus en Johannes uit, om te bereiden, wat daarvoor nodig was. De discipelen, die op de hoogte waren van de voorbereidingen, die ze moesten maken, vragen Hem waar...

1 De plaats van samenkomen

...is. De Heer geeft hen de nodige aanwijzingen en die zijn voor hen ruim voldoende.

Jonge gelovige, de manier van doen van de discipelen moet u onderwijs geven, over hetgeen waar we nu mee bezig zijn. U weet het, Hij aan wie u toebehoort, wil graag de Zijnen rondom Hem vergaderd zien op aarde, in afwachting van het ogenblik dat dit in de heerlijkheid zal zijn.

Hij vindt Zijn welbehagen in hun gezelschap, want Zijn vermaken zijn met de mensenkinderen. (Ps16:3; Spr.8:31) Als u geproefd hebt, het onderwijs hebt genoten van het Woord van God, zal u zeker de behoefte voelen tot Hem te naderen, als tot een levende steen, door de mensen verworpen, maar door God uitverkoren en kostelijk. (1Petr.3:2-4)

Iedere trouwe gelovige zal dezelfde behoefte voelen. Maar de vraag komt misschien in u op: "Waar moet ik heengaan om Hem te ontmoeten?" Op de eerste plaats zou ik willen zeggen: In het gevoel van een gelukkige afhankelijkheid van de Heer. Volg de beide discipelen na en richt u rechtstreeks tot Hem door het gebed. Hij zal u zeker antwoorden. Maar veronachtzaam het lezen van het Woord van God niet, want daardoor zal Hij u de te volgen weg aanwijzen. (Ps.119:9)

Bovendien zal de Heer hem bewaren van wie het oog eenvoudig is. Dat wil zeggen, alleen op Hem gericht is. (Matt.6:22) Hij wil u leiden in alle dingen en hoeveel te meer in zulke, die zo dicht Zijn heerlijkheid en getuigenis in de wereld raken.

Wat betrekking heeft op het oude volk van God is ook om ons te onderwijzen. Vroeger was er in Israël één enkele plaats, waar de Heer de gedachtenis van Zijn naam had gesteld. Dat was te Jeruzalem, de stad uit alle andere gekozen. (1Kon.11:13) Daar was eertijds een altaar opgericht. (2Sam.24:25) Daar was Zijn woning en nergens anders. (2Kron.6:2)

Ook nu is er voor het volk van God een bijzondere plaats, waar de Heer graag Zijn geliefden ontmoet. Dat heeft Hij verklaard, toen Hij op aarde was en wij zijn gelukkig als we aan Zijn Woord vast houden. "Want waar twee of drie vergaderd zijn in mijn naam, daar ben Ik in hun midden" ,zegt Hij in Mattheüs 18:20. Deze verklaring heeft een diepere betekenis dan algemeen wordt aangenomen. Tijdens Zijn afwezigheid wenst Christus de Zijnen vergaderd te zien in Zijn Naam. Dat sluit alle menselijk verbindingen en alle onafhankelijkheid uit. En let op: daar alleen heeft de Heer zijn aanwezigheid beloofd. Geestelijk in Hij in het midden van de Zijnen, die in Zijn Naam vergaderd zijn, al waren het er maar twee of drie. Die belofte is nu even waar, als op de dag, dat de Heer hem uitsprak. Iets dergelijks is op aarde nergens anders voor het volk van God.

In zeker opzicht vinden we daarvan een voorbeeld in Johannes 20. Laten we dat eens bekijken: De discipelen die verstrooid waren na de dood van de Heer zijn op de avond van de eerste dag van de week samengekomen

op de boodschap van Maria Magdalena. *“Maria Magdalena ging de discipelen berichten dat zij de Heer gezien en dat Hij haar dit gezegd had.”* (18) De opgestane Heer wijdt als het ware door Zijn tegenwoordigheid deze eerste samenkomst op die dag in. *“Toen het dan avond was op die eerste dag van de week, en de deuren waar de discipelen waren, wegens hun vrees voor de Joden waren gesloten, kwam Jezus, ging in het midden staan en zei tot hen: Vrede zij u!”* (19) Hoe beantwoordt dat aan het hart van Christus en op een bijzonder manier aan de omstandigheden van Zijn geliefde discipelen, die samengekomen waren! *“De discipelen dan verblijdden zich toen zij de Heer zagen.”* (20) Laten we opmerken dat de opgestane Heer niet alleen de schat is voor de verlostes, zoals we dat kunnen zien in het geval van Maria Magdalena, maar ook de zekere bron is voor de samengekomen heiligen. Zeker de Heer gaf te kennen, wat Hij voor Zijn heiligen zou zijn, persoonlijk en gemeenschappelijk, gedurende de tijd van Zijn afwezigheid. Als Hij persoonlijk op de troon des Vaders ging zitten, zou Hij toch geestelijk op aarde aanwezig zijn, naar Zijn belofte, in het midden van Zijn verlostes vergaderd in Zijn Naam. Dat is de samenkomst, die wij moeten zoeken. Christus zelf is er het enig middelpunt. Is dat niet, in zeker opzicht een kostbare ontmoeting die Hij ons op aarde geeft in afwachting van dat samenkomen rondom Hem, bewaard voor ons in de hemel? Maar, wat een eerbied past het ons in zulke omstandigheden. Want wij komen in de tegenwoordigheid van Hem, die Heilig en Waarachtig is en heiligheid is Uw huize sierlijk, HEERE! tot lange dagen. (Op.3:7; Ps.93:5)

Ik zou willen herinneren aan het getuigenis van een geliefde broeder, wie de Heer de genade gaf getrouw te zijn tijdens zijn lange loopbaan. Kort voor zijn heengaan zei hij tot de omstanders: “Zeg tegen de broeders nooit de samenkomst op te geven. De Heer Jezus heeft gezegd: Waar twee of drie in Mijn Naam vergaderd zijn, daar ben Ik in het midden van hen. Men moet naar de samenkomst gaan om er de tegenwoordigheid van de Heer te zoeken. Gedurende mijn lange loopbaan heeft Hij mij de genade geschonken er in dit vertrouwen heen te gaan en ik ben nooit teleurgesteld.”

Jonge gelovige, als u de weg naar die samenkomst, die naar de Schrift samenkomen, hebt gevonden. Volg dan bovenstaand voorbeeld. Kom naar dit gelukkig samenzijn met de gedachte er de Heer te vinden en net zoals hij zult u niet teleurgesteld worden.

Als er een plaats van samenkomst op aarde is, waar de Heer zich bevindt, dan is er ook een vastgestelde tijd voor. Enkele woorden over...

2 De tijd van samenkomst.

Om terug te komen op het volk Israël – waarvan de dingen, die het volk betreffen, ons dienen als voorbeelden – Men moest het Pascha vieren op de vastgestelde tijd. (Num.9:2) Er is ook een bijzondere dag, dat de kinderen van God samenkomen in de naam van de Heer. Die dag werd gewijd door de opstanding van de Heer en zal een nieuwe tijd inwijden. Het eeuwige leven, dat de gelovige in Christus bezit, vindt zijn uitgangspunt in de opstanding van de Heer. Die opstanding is Zijn dag. Veel getuigenis van het Nieuwe Testament zullen dat bevestigen.

De avond van de eerste zondag verscheen de opgestane Heer te midden van de samengekomen discipelen. Door Zijn aanwezigheid bekrachtigde Hij dit eerste samenkomen. Acht dagen later, bevond Hij zich opnieuw te midden van de discipelen en vertoonde zich aan Thomas, die de eerste keer afwezig was geweest. (Joh.20:19-20)

Op die dag waren de discipelen uit de heidenen vergaderd om brood te breken ter gedachtenis van de Heer. En Paulus – hoewel hij haast had om te vertrekken – wachtte zeven dagen om van de gunstige gelegenheid te kunnen profiteren. (Hand.20:7) Om diezelfde reden was deze eerste dag van de week geschikt om de offeranden van de heiligen in te zamelen. (1Kor.16:2) En de Heer koos deze dag om aan Johannes de openbaringen te geven. (Op.1:10)

Deze overwegingen samen tonen ons voldoende en op een bijzondere wijze aan, dat de zondag de aangewezen dag is. Iemand heeft gezegd: “Een dag, die als voorrecht is afgezonderd, is kostbaarder dan een sabbath die voorgeschreven is. Het hart, dat aan de Heer gehecht is, is gelukkig, die als Zijn dag te erkennen. Het is Zijn dag en niet de onze. Wij kunnen er dus niet naar welgevallen over beschikken. Hij behoort de Heer toe. Wij moeten gelukkig en dankbaar zijn hem in Zijn dienst te gebruiken.

Als er een dag is, die bijzonder aan het samenzijn van de kinderen van God is gewijd. Dan is er ook een uur vastgesteld voor dit samenkomen. Terugkomend op Lukas 22:14 waar wij lezen: *“En toen het uur was gekomen, ging Hij aanliggen, en de apostelen met Hem.”* Wat een les kunnen we hieruit voor onszelf trekken! Laten we het opmerken de Heer en Zijn discipelen waren al samen op de aangewezen plaats en op het bepaalde uur zetten ze zich aan tafel. Is dat niet geschikt om ons te leren over de regelmatigheid die wij moeten betrachten in het samenzijn? Wij zouden op onze hoede moeten zijn, als wij doordrongen waren van de gedachte, dat wij de Heer gaan ontmoeten. Uit liefde tot Hem, uit eerbied voor Zijn heilige persoon – om nog maar niet te spreken over het handhaven van de goede orde, die onder de heiligen moet heersen –

zullen wij ons uiterste best doen om op de samenkomst te zijn op het vastgestelde uur.

Bovendien, als enig gezag – burgerlijk of militair – ons een uur opgaf om voor haar te verschijnen, zouden we ons dan niet haasten om zonder uitstel aan die oproep te beantwoorden?

Het volgende voorbeeld kan nuttig zijn. Een broeder, die nu bij de Heer is, droeg deze zaak bijzonder op het hart. Hij woonde op zekere afstand van het lokaal. Maar was altijd vóór het aanvangsuur van de eredienst aanwezig en wachtte in stille overpeinzing op de aanvang van de samenkomst. Als regel, moet dan heel de vergadering aanwezig zijn. Er zijn natuurlijk uitzonderingen en wij erkennen die; verhinderingen kunnen voorkomen, maar in beginsel en in de praktijk, is het goed de les van Lukas 22:14 niet te vergeten.

Nu het derde punt over de samenkomst.

3 De personen, die er zich bevinden.

Lukas 22:14 somt ze voor ons op: de Heer Jezus lag aan en de twaalf apostelen met Hem. De Heer en allen die Hem toebehoren, vormen samen deze samenkomst. Alle christenen op aarde vormen de Gemeente van God. Maar laten we niet uit het oog verliezen dat alleen zij die samenkomen in de Naam van de Here Jezus zich bevinden op de ware grond van de Gemeente van God.

Ondanks het verval, dat gekomen is, door de eigen wil van de mens, zegt het Woord van God een waarheid, die ook nu nog geldt, dat er “één lichaam en één Geest”¹ is. Iedere gelovige is verantwoordelijk de eenheid van de Geest te bewaren in de band van de vrede.² Alle gelovigen op aarde samen vormen één lichaam, het lichaam van Christus. Ons voorrecht is nu nog: samen te komen in de Naam van de Heer, terwijl we praktisch erkennen, dat er één lichaam en één Geest is. Wij kunnen daarbij altijd rekenen op de trouw van de Heer, die met de Zijnen zal zijn tot aan het einde. Geeft Hij ons niet aan in de tekst die wij nu overdenken, dat Zijn welbehagen is in het samenkomen van Zijn verlostent? “Ik heb vurig begeerd dit Pascha met u te eten voordat Ik lijd,” zegt Hij. O, dat onze harten eenstemmig zijn met het hart van de Heer. Wij zouden gezegende ogenblikken doorbrengen in Zijn tegenwoordigheid! Hij geniet op aarde al, wat op volmaakte wijze zal gebeuren in de heerlijkheid. Hij is trouw aan Zijn beloften, al die tijd van Zijn afwezigheid. Dat is het voornaamste element – als we dat zo mogen zeggen – van het samenkomen van de heiligen. Wat een treffende en neerbuigende goedheid verwaardigt Hij zich te betuigen aan Zijn zwakke verlostent! Laten wij

¹ Ef.4:4

² Ef.4:3

er aan beantwoorden door een dringende behoefte te hebben om bij Hem te zijn!

Ik herhaal het: de verlostent van Christus, zij, die zich gehecht hebben aan Hem in de tijd van Zijn afwezigheid, zijn diegenen die de gunst genieten zich op dit samenzijn te bevinden. Laten we niet achterblijven, want de Heer wil de Zijnen graag zien, waar Hij is. Daar waar Hij de gedachtenis van Zijn Naam heeft gegeven, op de ware grond van de Gemeente van God op aarde. Daar is uw plaats jonge gelovige, met allen, die de Heer aanroepen uit een rein hart.

Laten we eindigen met het laatste punt:

4 het voorwerp, waarmee men zich daar bezighoudt,

in de vergadering van de heiligen op de eerste dag van de week.

De Heer zegt tot de discipelen: “Ik heb vurig begeerd dit Pascha met u te eten voordat Ik lijd.” Hij heeft de Zijnen lief en wil graag in hun midden zijn. Ondanks hun zwakheden en hun dwaasheden zelfs. Dit bijzondere was op dat ogenblik, dat de Heer, na afloop van dit laatste Pascha, de kostbare gedachtenis aan zijn dood ging instellen. Dit alles ter wille van de, tijdens Zijn afwezigheid, achtergebleven verlostent op aarde. Hier horen wij, dat de Heer, met het lijden, dat Hij op het kruis zou ondergaan, met Zijn dood, de Zijnen wil bezighouden, als zij samenkomen op de eerste dag van de week. Hieraan herinnert Hij hun ook op de eerste zondag in Johannes 20:20. Hij wist, hoe vergeetachtig onze arme harten zijn en Hij heeft ons een voortdurende herinnering aan Zijn dood voor ons willen nalaten, gedurende de tijd van Zijn afwezigheid. Niet alleen de gedachtenis aan Zijn lijden en aan het werk van onze Heiland. Maar wat ons aan Zijn persoon zelf herinnert die zich voor ons gaf. We hebben in ons midden een levende Heiland en wij gedenken een Christus, die voor ons gestorven is. “Doet dit tot mijn gedachtenis.” Zegt Hij tegen ons. (19) Dat is in staat een gevoelige snaar in ons hart te treffen voor deze geliefde Heiland, die zoveel voor ons heeft geleden.

Geliefde gelovige, sta mij toe u te vragen: “Welke plaats heeft Hij in uw genegenheid?” Die vraag is belangrijk in deze tijd van lauwheid. Waar men de dingen van de wereld zoekt. Dingen die voorbijgaan. U kunt het Hem laten weten, als u niet veronachtzaamt de gedachtenis van de dood van uw Heiland te vieren. Samen met Zijn verlostent. Vergaderd in Zijn Naam. Op de eerste dag van de week. Naar het voorbeeld van de discipelen in Troas.³ Wees er van overtuigd, dat is

³ Hand.20:7

de heer aangenaam, onuitsprekelijk aangenaam. Wat zou men zeggen van een jongeman, die naar het buitenland gaat en die van zijn moeder een foto meekrijgt, terwijl ze zegt: “Telkens als je naar die foto kijkt zul je aan mij denken.” En hij zou die foto in een lade van de kast wegbergen, zonder er ook maar één blik op te werpen? Die zoon zou laten zien, weinig om zijn moeder te geven.

Hoe kostbaar is dit gedenken voor het hart van een verlost, vervuld met de liefde van de Heiland. Hij is blij deel te kunnen nemen aan het brood en de beker, als hij Zijn dood verkondigt. Dat is de voornaamste zaal, als we op de opstandingdag vergaderd zijn in de Naam van de Heer. Door bezig te zijn met Zijn dood, verkondigen wie die door een daad. Wij lezen in 1Korinthe 11:26 : “*Want zo dikwijls u dit brood eet en de drinkbeker drinkt, verkondigt u de dood van de Heer, totdat Hij komt.*” Inderdaad wie zou kunnen zeggen, wat de dood van de Heer is! Wij doen het door een daad, telkens als wij deelnemen aan deze symbolen. Het is een gemeenschappelijk getuigenis aan de dood van onze heiland gegeven. Zouden wij daar vrijwillig afwezig zijn of er onverschillig voor zijn?

Als wij begrijpen, dat de dood van Christus het middel is waardoor wij gered en gezegend zijn met alle

geestelijke zegening in de hemelse gewesten in Hem. Tot kinderen van God gemaakt. Leden van het lichaam van Christus. Zullen wij dan geen behoefte hebben getuigenis te geven aan Hem, die ons heeft liefgehad, terwijl we Zijn dood verkondigen in de verwachting van Zijn terugkomst?

Bovendien in het broodbreken drukken wij uit, dat wij één lichaam zijn, want wij nemen deel aan één brood.(1 Kor. 10:17). Dit getuigenis wordt gegeven op deze aarde in afwezigheid van Christus, daar, waar Hij voor ons geleden heeft en ten overstaan van de wereld en de engelen. Welke waarde heeft dat niet voor het hart van Christus?

Het is belangrijk te zeggen dat het allernoodzakelijkst is deel te nemen aan deze gedachtenis. Niet allen met de grootste eerbied. Maar met het verwerklijken van het oordeel over ons zelf, op getrouwe wijze, door ons te herinneren dat de Heer heilig is en dat Zijn tafel hetzelfde karakter heeft.

Laten wij antwoorden op de zachte en vriendelijke uitnodiging van de Heer: “**Doet dit tot Mijn gedachtenis.**” En mochten wij elke keer op een nieuwe wijze genieten van de zegen die Hij verleent aan hen, die vergaderd zijn in Zijn Naam, totdat Hij komt.

Oorsprong: [Le Messager Evangélique 1911-451](#)

Titel: [Un précieux rendez-vous](#)